

T.B.M.M.
HALKLARIN DEMOKRATİK PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Sayı : 89
Tarih : 13.07.2015

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

442 sayılı Köy Kanununda değişiklik yapılması hakkında kanun teklifi gerekçesiyle birlikte ekte sunulmuştur. Gereğinin yapılmasını arz ederim.

Müslüm DOĞAN
İzmir Milletvekili

TSMK KANUNLAR ve KARARLAR BSK.LİGİ
13 Temmuz 2015
Numara:

T B M M GENEL EVRAK
13 Temmuz 2015
No : 7986

GENEL GEREKÇE

Bu amaçla "442 SAYILI KÖY KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA KANUN TEKLİFİ" hazırlanmıştır.

Devlet anlayışı olarak ; egemen mezhep (Sünni) anlayışı; Osmanlıdan devralınan bir anlayış olmakla birlikte, yeni sistem olan cumhuriyetin egemen ulus ve egemen inanç sistemi de asimilasyondaki kararlılığı nedeniyle her köye zorunlu cami yapımının hukuki gerekçesini oluşturmak üzere yasal düzenleme yapmıştır.(442 sayılı köy kanunu)

Geçmişten, günümüz yaşamına kadar, halkları köleleştirerek onları kültürlerinden uzaklaştırmak, kimliksizleştirmek, asimilasyona tabi tutarak yok etme anlayışı "Anadolu'yu İslamlaştırma ve Türkleştirme" projesinin bir gereği olarak kabul edilmiştir.

Egemen Sünni Osmanlı devlet geleneğini devralan cumhuriyet ilk yıllarında, 18 Mart 1924 tarihinde kabul edilen 442 sayılı Köy Kanunun da Köy Tüzel Kişiliği hukuk tanımından çıkartılarak, tek ve egemen inanç sisteminin bir gereği olarak Sünni bir yorumda bulunulmuştur.

Söz konusu kanunun 2. Maddesinde Köy tanımı "Cami, otlak, yaylak, baltalık gibi ortak malları bulunan, toplu veya dağınık evlerde oturan insanlar, bağ ve bahçe, tarlalarıyla birlikte bir köy teşkil ederler." denilmektedir. Camisi olmayan gayrimüslim, Ermeni, Alevi, Ezidi köyleri köy tanımının dışında tutulmuşlardır. Tüzel kişilik tanımının Sünnileştirilmesi bile başlı başına bir asimilasyon kaygısını içermekte ve bu durum kabul edilemez niteliktedir.

Alevi inancı ve öğretisini kendilerine bir yaşam biçimi olarak seçen insanların camiye inanç ve öğretilerinin ibadet alanı olarak görmedikleri hususu tartışmasız bir gerçek iken tanımlamanın cami ile sınırlandırılması tesadüf olduğu hususu gerçekçi değildir. Mevcut hukuki durum Anadolu'da ki farklı etnik ve farklı inanç grubundaki insanları yok saymak anlamına gelmektedir.

1924 yılında çıkartılan 442 sayılı Köy Kanununda "**Köylünün mecburi işleri şunlardır**" Başlığı altında; madde 13'ün 14. Fıkrasında "**Köyde bir Mescid yapmak**, (yeniden yapılacaksa köy meydanının bir tarafına yapılacaktır)" denilmektedir. Burada da yine tekçi egemen Sünni bir devlet anlayışı açıkça ortaya konmaktadır.

Alevi köyleri başta olmak üzere zorunlu cami yapımının hukuki alt yapısını oluşturan yasanın bu maddesi açık olarak farklı inançtaki insanları kurumları vasıtasıyla Müslümanlaştırma çabasıdır. Alevi köylerine cami yapımı hala çeşitli gerekçelerle(Altyapı hizmetleri talep edildiğinde köye cami yapımının kabülü şartı çoğu kez gündeme kaymakamlar tarafından şart koşulmuştur.)

Bir sera çiçekliği olarak ifade edilen özgün alevi inancı ve öğretisi inançların kurumlarına saygı duymakta ve ibadet yeri olarak ta cemevini kabul etmektedirler. Artık cemevleri meşru bir zeminde bir inanç kurumu olarak yerini almıştır.

**442 SAYILI KÖY KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA
KANUN TEKLİFİ**

MADDE 1-442 sayılı Köy Kanunu'nun 2. Maddesindeki "Cami" ibaresi maddeden çıkarılmıştır.

MADDE 2-442 Sayılı Köy Kanunu'nun 13 üncü maddesinin 14.fikrası kanundan çıkarılmıştır.

MADDE 3-Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 4- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

